

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2006 r. — Komisja przeciwko TH Parkner

(Sprawa T-266/06)

(2006/C 294/112)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Wilderspin, wspierany przez R van der Houta, Rechtsanwält)

Strona pozwana: TH Parkner GmbH z siedzibą w Mühlhausen (Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej kwoty 64.078,58 euro wraz z odsetkami w wysokości 6,04 % liczonymi od dnia 1 sierpnia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. i w wysokości 8,04 % liczonymi od dnia 1 stycznia 2003 r.,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zawarła z pozwaną umowę o udzielenie dotacji na konstrukcję elektrociepłowni blokowej z przetwornikiem termoelektrycznym (silnikiem Stirlinga) w zakładzie przemysłowym w Turynii w ramach wspierania technologii energetycznych w Europie (program THERMIE).

Pismem z dnia 4 grudnia 1995 r. Komisja wypowiedziała tę umowę, ponieważ pozwana nie wykorzystała wypłaconej na jej rzecz kwoty w sposób zgodny z umową. W niniejszej skardze skarżąca żąda od pozwanej zwrotu ostatniej, wymagalnej raty wraz z odsetkami.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — Olimpiaki Aeroporia Ipiresies przeciwko Komisji

(Sprawa T-268/06)

(2006/C 294/113)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Olimpiaki Aeroporia Ipiresies A.E. (Olympic Airways Services S.A.) (przedstawiciele: P. Anestis, T. Soames, G. Goeteyn, S. Mavrogenis, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, w trybie art. 230 WE i 231 WE, nieważności ustalenia w art. 1 decyzji Komisji E(2006)1580 final z dnia 26 kwietnia 2006 r., maksymalnej kwoty należnego skarżącej zgodnie z prawem odszkodowania w odniesieniu do okresu między dniem 11 a 14 września 2001 r., w wysokości 668 783 057 GDR,
- stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji, w świetle którego wypłacone odszkodowanie było niezgodne ze wspólnym rynkiem,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji E(2006)1580 final z dnia 26 kwietnia 2006 r. w sprawie systemu pomocy państwa C-39/2003 (ex NN 119/02), której Grecja udzieliła przewoźnikom lotniczym w związku ze stratami poniesionymi przez nich w okresie od dnia 11 do 14 września 2001 r.

Na wstępie skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie rozpatrywanych okoliczności faktycznych i w konsekwencji naruszyła art. 87 ust. 2 lit. b) WE, stwierdzając, że przyznana w celu naprawienia szkód poniesionych po dniu 14 września 2001 r. pomoc finansowa nie była bezpośrednio związana z zamknięciem przestrzeni powietrznej Stanów Zjednoczonych wskutek zamachów terrorystycznych w dniu 11 września 2001 r., a zatem stanowiła niezgodną z wspólnym rynkiem pomoc państwa.

Konkludując skarżąca podnosi, że całkowity brak uzasadnienia co do względów, z powodu których nie przychyłono się do spornego odszkodowania stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych uzasadniająca stwierdzenie nieważności decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Lego Juris przeciwko OHIM — Mega Brands (klocek Lego)

(Sprawa T-270/06)

(2006/C 294/114)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lego Juris A/S (Billund, Dania) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, A. Renck i T. Dolde)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Mega Brands Inc. (Montreal, Kanada)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Wielkiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lipca 2006 r. w sprawie nr R 856/2004-G oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy „klocek LEGO” dla towarów należących do klasy 28 w „kolorze czerwonym” — Wspólnotowy znak towarowy nr 107 029

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Mega Brands Inc.

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi jeden zarzut. Twierdzi ona, że zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. e) pkt ii) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z uwagi na to, iż — zdaniem skarżącej — dokonano w niej niewłaściwej wykładni tego przepisu oraz celów jego wydania, a także z tej przyczyny, że w decyzji tej zastosowano omawiany przepis do czegoś, co nie jest objęte ochroną prawną znaku towarowego wynikającą z omawianej rejestracji.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Microsoft przeciwko Komisji

(Sprawa T-271/06)

(2006/C 294/115)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Microsoft Inc (Seattle, USA) (przedstawiciele: adwokaci J-F. Bellis, G. Berrisch oraz I. S. Forrester, QC i D. W. Hull, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006)3143 wersja ostateczna z dnia 12 lipca 2006 r. w sprawie ostatecznej kwoty kary pieniężnej nałożonej na Microsoft Corporation w decyzji C(2005)4420 wersja ostateczna i

zmiany tej decyzji w odniesieniu do kwoty tej kary pieniężnej;

- ewentualnie stwierdzenie nieważności lub obniżenie nałożonej kary pieniężnej, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 10 listopada 2005 r. (zwaną dalej „decyzją na podstawie art. 24 ust. 1”), wydaną na podstawie art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 Komisja nałożyła karę pieniężną w przypadku niezastosowania się przez skarżącą do zobowiązania dostarczenia informacji o interoperacyjności zgodnie z decyzją C(2004)900 wersja ostateczna z dnia 24 marca 2004 r. (zwaną dalej „decyzją z 2004 r.”). W zaskarżonej decyzji C(2006)3143 wersja ostateczna z dnia 12 lipca 2006 r. została ustalona ostateczna kwota kary pieniężnej za okres od dnia 16 grudnia 2005 r. do dnia 20 czerwca 2006 r. w wysokości 280,5 miliona EUR.

W skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z następujących powodów:

Po pierwsze skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła obowiązek udzielenia jasnych informacji i dokładnych wskazówek w odniesieniu do to tego, czego wymagała w celu zastosowania się do decyzji z 2004 r. Skarżąca uważa, że takie informacje i wskazówki były konieczne do wyboru środków, których oczekuje się od niej w celu wykonania zobowiązania dostarczenia informacji o interoperacyjności. W związku z tym skarżąca następnie podnosi, że Komisja nie zawarła odpowiednich wskazówek w decyzji z 2004 r. jak również w samej decyzji na podstawie art. 24 ust. 1, ani przed ich wydaniem ani nawet w kilka miesięcy po ich wydaniu.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja wystarczająco nie dowiodła, że skarżąca nie wykonała zobowiązania dostarczenia informacji o interoperacyjności, tak jak wymaga tego decyzja z 2004 r. Mianowicie Komisja nie przedstawiła jasnego i przekonującego rozumowania popartego wystarczająco jasnymi i spójnymi dowodami, że (1) dokumentacja techniczna udostępniona przez skarżącą w dniu 15 grudnia 2005r. nie spełniała wymogów określonych w decyzji z 2004 r.; a (2) żaden z kolejnych kroków podjętych przez skarżącą w okresie od dnia 16 grudnia 2006r. do czerwca 2006 r. nie wystarczał do zapewnienia zastosowania się do tej decyzji. W szczególności, zdaniem skarżącej, Komisja nie oceniła obiektywnie przedstawionego jej materiału dowodowego oraz zastosowała błędne kryterium przy ocenie dokumentacji technicznej.

Jako trzeci powód stwierdzenia nieważności skarżąca wskazuje na fakt, że Komisja odmówiła jej prawa do bycia wysłuchaną przed wydaniem zaskarżonej decyzji, ponieważ okres odniesienia dla nałożenia kary pieniężnej obejmował okres od dnia 16 grudnia 2005r. do dnia 20 czerwca 2006 r., natomiast pismo w sprawie przedstawienia zarzutów zostało opublikowane w dniu 21 grudnia 2005 r., nie obejmując pojedynczego dnia okresu odniesienia.